

18. Arany rajzszőg és...

MOHOLY-NAGY 125. PLUSZ VYLYAN, A FRISS BOR

Maczó Péter

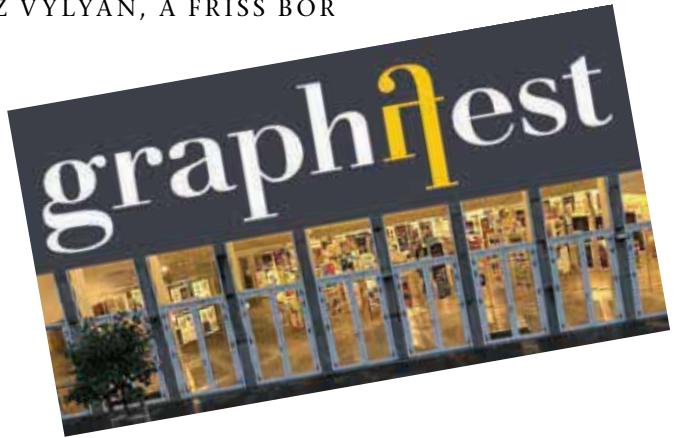
... Ha az új tipográfia nem csak egy fejezet a stílusok között, van mondani-valója és képes hozzáadni az üzenethez és nem csak egy trend – akkor van jövője...

DAVID CARSON

Vajon nekünk van jövőnk? Ez a kérdés nem költői, némi aggodás is kiérezhető volna belőle, ha a maszk engedi. De szakmai értelemben bizonyára van! A graphifest rendezvényeinek egyik kiemelkedő eseménye szokott lenni az Arany rajzszőg. Igaz, a helyszín megtalálása sokszor komoly problémákat vetett fel. Szerintem zsúfolt volt (némelyik), ám ezt most a körülmények (fogalmazzunk így) meggátolták... mármint a megnyitó zsúfoltságát, mert amúgy a kiállítás idén is kicsit tömény volt. Ráadásul egyet fizet hármat kap alapon több cím is adódott, amire a lelkes és töretlen kedvű pályázó beadhatta a terveit. Ezek közül a tavalyi bauhausok utolsó etapjaként a Moholy... Na, de ez legalább a helyére is került! Úgy értem szó szerint, – fizikálisan. Nem ismerem a háttérchatározásokat (biztos voltak), aminek végeredménye a szerencsés befogadás lett: hogy a rendezvénynek éppen a róla elnevezett egyetem adott otthont. Ez a név – bevallom – kezdet-

ben irritált: minek egy magyar királyi iparművészetinek egy személynév? De pár év sem kellett, beláttam, jobb nem is lehetne, és inkább (csak magamban) aggódnék, vajon megtartható lesz-e ez ebben a korban. Nem a százhuszonöt-re értem! Úgy éreztem, hasonlóan örült Vargha Balázs is, aki a rendezvényt megnyithatta. Szóval jól egybecsengett. S ami még hozzá tartozik – beelőzve az általános vélekedésnek –, az az

Arany rajzszőg kiállítások speciális része, amely kiemelt témákat hirdetett és látványos volt: akár a Helvetica, akár Goethe színtana, akár a Lubalin centenárium vált aktuálissá. Szóval csak annyit ehhez, hogy az új egyetemi épületeket még nem láttam. Amióta a B eltűnt és ezek a nagy házak kinőttek, nem jártam itt. Azelőtt elég gyakran... Volt ebben egy kis feszkó (ami nem a grafifesztből adódott), és rögtön padlót is fogtam:

MOME Ground! Persze a fő-
 épület, a nagy lépcsősor felől
 igyekeztem megközelíteni, s
 így az épület mögé kerültem.
 Ám egy jóságos hölgy kitartha
 az ajtót, hogy ne csak mint ak-
 váriumban a halakat nézegetse-
 sem a műveket.
 Kezdő képként a facebookon
 látható, karácsonyi vásárt
 idéző fotó igazán csalogató!
 A nagy tér tágasságát a renge-
 teg poszter között is érezni,
 bár elég hirtelen és felkavaró
 ez a látvány. A kétsoroson felra-
 kott, egymásra elő-hátoldallal
 kifeszített munkák azonos táv-
 tartással követik egymást.

Az adjusztálás perfekt, a ren-
 dezés szisztémáját könnyű át-
 látni, a műveket kevésbé.
 A Zugligeti út felől az Arany rajz-
 szög trafik-18 parafrázisa fogad,
 ami a klasszikus körökbe ékelt
 tuskék ellenére bennem rossz
 asszociációkat kelt: rühellem
 azt az immár nemzeti jelképpé
 váló, úton-útfélen feltűnő si-
 lány cégért, amelynek vizuali-
 tását nem is a Broadway szöveg
 (röhejes ide idézve a font neve),
 sokkal inkább a láthatatlanná
 válni akaró vizuális valóság tesz

kellemetlenné – akaratlanul társulva – a kötelezően ránk rótt és mindennapjaink súlyát növelő kényszerűséggel... Minden művészet propaganda, másfelől azonban nem minden propaganda művészet – állítja George Orwell – és ezt a tézist (hogy akkor vice versa?) most ne boncolgassuk tovább. Az Arany rajzszög pályázatára beadott anyagot, amely megbízásokra készült, vagy pályázatokra szánt munka lehetett, – a meghirdetés szerint – 36 fős szakmai zsűri (az ART tagjai, illetve részben a már Arany rajzszög díjat kapottak) válo-

gatta. Ez tehát az első, szakmai szűrő. A sikeres bekerülőket mailben értesítették, és – profi előírások szerint – egységes információs rendhez

igazított tablók készítésére kérték, amelynek természetesen a résztvevők állták a költségeit... bízván a bemutatásban. Ez talán nem minden esetben teljesült. De ki tudja? A kiállítók közt sok érett (és néhány kevésbé érett) alkotó látható: művészeti iskolák diákjai tematikus feladatokkal. Sajnos a Tervezőgrafikai biennálék sorozatában – én legalábbis úgy éreztem – ez a tanulmányi anyagokkal elegy

A MOHOLY-NAGY 125 KIÁLLÍTÓI

Ács Attila · Auth Attila · Balla Dóra
 Baráth Dávid · Bogányi Gergely
 Borbás Marci · Budai Lotte
 Csordás Zoltán · Csuport Andrea
 Czákó Zsolt · Farkas Ferenc
 Felsmann Tamás · Filkey Áron
 Gál Krisztián · Halasi Zoltán
 Herbszt László · Illés Hajnalka
 Kádár Gergely · Kathi Zsolt
 Katyi Ádám · Kiss József Gergely
 Kiss Zsombor · Korolovszky Anna
 Kóthay Kata · Laborc Zsófia
 Lakosi Krisztián · Lakosi Richárd
 Lelkes László · Ligetfalvi Zsolt
 Lőrincz Attila · Misztarka Eszter
 Orosz Márton · Ördögh László
 Rozmann Ágnes · Serfőző Péter
 Simon Péter Bence · Szabó Andrea
 Szabó Márton · Szász Veronika
 Szigeti G. Csongor · Tábori-Simon
 José · Tepes Ferenc · Tiszka
 Annamária · Tóth Tamás
 Vargha Balázs · Vasvári Péter
 és Vörös Botond

AZ ARANY RAJZSZÖG DÍJAZOTTJAI

Compact Stúdió – az év pályakezdő tervezőgrafikusa díj

Classmate Stúdió – az év tervezőgrafikai stúdiója díj

Graphasel Design Stúdió
– szuverén tervezőgrafikai díj

Csuth Péter – díj az utóbbi évek tervezőgrafikai teljesítményéért

Horkay István – életműdíj

Szalma Edit – kulturális díj

Kondor Zóra – az év diploma-munkája díj (Krea)

helyzet a színvonalat felhígította. Persze minden csak idő kérdése: a teremtés vágya bennük bújkál, és bizonyára utat is talál majd... A szándék nyilván az új generációk kötődésének segítése volna.

A bemutatkozás pszichés élménye igen fontos, inspiráló, sőt némely esetben elismerésre is méltó. A különböző kreatív iskolák hallgatói számára – bizonyon állítható – az ilyen szereplés meghatározó, tanulságos és ösztönző, mert kitekintést

ad és összeköt. Egészséges versenyt indukál.

Ennek itt konkrét példáját adja a 16. Bogyólé borcímke pályázat, amelyet a Vylyan – immár rituálisan, évről évre – meghirdet. Az Arany rajzszöghöz kapcsolott versenyzői tablók egy frappáns bogyózó flamingóval igyekeznek jelezni. Az újbórnak szánt címkék üde, vidám és szabadon kísérletező bemutatója zavarba ejtően bőséges, szinte egybe is olvad az Arany rajzszög kiállításával.

Mindkét rendezvénynek voltak díjazottjai. Ha igaz, a Vylyan már a nyertes címkével palackozza az idei üvegeit...

Az Arany rajzszőg sajátos kategóriákban (itt néha a rendezői szabadság is szerepet kaphat) osztotta ki az elismerést. Ez alkalommal Lőrincz Attila meleg kézfogása egészített ki a kerezett aranyos rajzszőget.

A díjazott három stúdió közül talán a Graphasel a legnépszerűbb (sokan és boldogan toltak a díjért), hiszen idén a Pus-kás Arénáért már a Red Dot el-

ismerését is megkapták. Majd-nem olyan ez, mint a *Saul fia* Oscarja után a Kossuth-díj. Bár itt a rendező nem mehetett ki a Parlament előtti térre (ahol épp tüntettek akkortájt), amúgy pedig a MOME – pár órára – már kifejezte együttérzését a színművészetisekkel. Külön örültem Szalma Edit kulturális díjának, megérdemelte »az utóbbi évek« illusztrátori munkájáért, kedves könyveiért. Végte ré is ünnepelni jó dolog! A névadó tiszteletére rendezett Moholy plakátok – egymás fe-

lett, három sorban – attraktív és igényes kollekcióként a hoszszanti falat díszítették.

Látványuk megemelte és szépen zárja le az idei kiállítást. Maradt ugyan egy apró hiányérzetem, ám ennek pótlására a padlóra moholys fény-árnyék játékot rajzoló őszi napsütés mellé reflexióként, befejezésül ideírom az ünnepeltet idéző *képzelt* epilógusomat:

A betűket ne kényszerítsük előre meghatározott formákba – mondta Moholy-Nagy László Theo van Doesburg felé fordulva, miközben kezét könnyedén Paul Renner vállára helyezte, aki éppen egy kört és egy háromszöget illesztett egymás fölé, valahogy ekképpen: ◐

– Miénk a jövő! – és bólintott...

